

[Flømming Hansen]

mellem kommuner, amter og regering er åbnet for en fornuftig udvidelse af samspillet mellem offentlige og private virksomheder.

Beslutningsforslaget er i virkeligheden et socialdemokratisk forsøg på at give offentlige styrelser m.v. væsentlig indflydelse på det private erhvervsliv og opfattes af den konservative folketingsgruppe som et bevidst forsøg på en socialisering af det danske samfund ad køkkenvejen og i hvert tilfælde en betydelig indirekte udvidelse af de offentlige aktiviteter og den offentlige sektor.

De konsekvenser, der kan blive af hele beslutningsforslagets gennemførelse, har industriministeren på finansministerens vegne så glimrende været inde på, og de behøver således ingen gentagelse, da vi naturligvis er 100 pct. enige i den udlægning af problemerne, som der er givet, forårsaget af dette beslutningsforslag.

Men jeg må understrege og gentage, hvad jeg har sagt om nogle af de øvrige forslag, vi har behandlet i dag: at vi ikke kan leve med, at man etablerer aktieselskaber og skaber arbejdspladser med tilskud, således at de kommer til at konkurrere med arbejdspladser i den private sektor. Det er efter vores mening ikke hensigtsmæssigt.

Jeg vil gentage min indledning, nemlig at vi med dette forslag står over for et markant skel mellem den borgerlige og den ikkeborgerlige fløj her i Folketinget. Vi tror på det private initiativ kombineret med fornuftigt samarbejde med det offentlige, som regeringen har lagt op til.

Vi synes ikke, vi har så forfærdelig mange eksempler på, at en offentlig styring af virksomheder og organisationer har været en succes, og jeg skal af hensyn til polemikken undlade at nævne eksempler. Men som sagt en alvorlig skillelinje ned gennem Folketinget, og vi kan derfor ikke støtte dette beslutningsforslag.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, fru Pia Larsen, er forhindret i at være her, skal jeg fremføre Venstres synspunkter.

Ifølge beslutningsforslaget skal de forskellige offentlige institutioner selv bestemme, hvordan de vil indgå i erhvervsmæssige aktiviteter af forskellig art, dog med den begrænsning, at de højst kan anvende 1 pct. af deres udgifts-

budget og højst 10 mio. kr. til sådanne aktiviteter.

De offentlige institutioner skal ifølge forslaget også have mulighed for at foretage kapitalindskud i selskaber, og det foreslås også, at Industri- og Handelsstyrelsen skal kunne yde lånegarantier til institutioner, der optager lån i en periode i forbindelse med en erhvervsmæssig aktivitet.

Venstre må klart sige nej til både muligheden for at foretage kapitalindskud i selskaber og for at optage lån med statsgaranti. Begge dele kan være konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv med tab af arbejdspladser til følge, og det ønsker vi som bekendt ikke.

Desuden finder vi det rigtigt, at de offentlige institutioners og styrelseres aktiviteter som helhed er under den enkelte ministers ansvar – dette ikke blot for overblikkets skyld, men også fordi bevillingerne til de enkelte aktiviteter afsættes på den årlige finanslov og der udtrykkelig skal gives tilladelse til ekstraordinære aktiviteter via Folketingets Finansudvalg, hvis dette princip skal fraviges. På den måde har Folketinget så at sige snor i, hvordan statens penge bruges, og sådan ønsker Venstre fortsat at det skal være. Det er betingelsen for, at vi har mulighed for at styre statens udgifter og således stå til ansvar for økonomiske dispositioner via finansloven.

Det, at Folketingets medlemmer har mulighed for at stille spørgsmål til ministeren om konkrete sager, samt at statsrevisorerne har mulighed for at grave sig ned i tilsvarende konkrete forhold, er også medvirkende til, at Folketinget har mulighed for at kontrollere, hvad det er, der foregår rundt omkring i de enkelte styrelser og institutioner.

Netop disse forhold er også årsagen til, at Venstre må sige nej til at ligestille statslige og kommunale aktiviteter af erhvervsmæssig karakter. Der findes som bekendt ikke mulighed for at udøve den samme kontrol i amter og kommuner. De amtslige tilsynsråd er ikke i stand til på samme måde at kontrollere, hvordan skatteydernes penge bliver anvendt. For Venstre er det meget væsentligt, at der er størst mulig gennemsigtighed i de kommunale aktiviteter.

Forslaget om, at teknologiske serviceinstitutioner skal kunne deltage i selskabsdannelser,